

HAYAT BILGİMİZ

3.Sayı

Nisan 2024

BU KENT, BU HAYAT BİZİM!

Gaziantep'ten Misafirlerimiz Geldi!

**Yedi Kiremit Oyunu
Nasıl Oynanır?**

**Yazdığımız Hikaye ve Şiirler
Kitap Önerilerimiz, Spor,
Bilmeceler ve Nicesi!**

İÇİNDEKİLER

3-8

Bu Kent, Bu Hayat Bizim!

K11 Konteyner Kent'i ve depremden önceki gündelik hayatımızı anlattık.

9-12

AltıÜstü Çocuk ve Gençlik Sanat Kolektifi Ziyareti

Gaziantep'te kurulan kolektif ile buluştuk ve yaptıkları güzel filmi izledik.

13

Kitap Köşesi

Kitap önerilerimiz ve kitaplara dair yorumlarımız

14-15

Şaşırtıcı Bilgiler

Bunları biliyor muydunuz?

16-19

Bizden Hikayeler ve Şiirler

Yazdığımız şiirleri ve hikayeleri sizinle paylaşıyoruz.

20

Bilmeceler ve Tekerlemeler

Sizler için şaşırtmalı sorular oluşturduk, bildiğimiz bilmeceleri ve tekerlemeleri derledik.

21-22

Spor

Adıyaman'da katıldığımız turnuvalar ve tanıtımları

Kapak Resmi: Taner (14)

FİSA ÇOCUK HAKLARI MERKEZİ

ADİYAMAN - 2024

fisa.hayatbilgisi@gmail.com

FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nin 6 Şubat Depremleri sonrasında Adıyaman'da yürüttüğü psikososyal destek çalışmaları kapsamında üretilmiştir. Bu çalışmanın içeriği aşağıdaki kurumların desteği ile hazırlanmıştır. Destekleri için Adıyaman Tabip Odası'na K-11 AFAD ve ASİM yetkililerine teşekkür ederiz.

BU KENT, BU HAYAT

Bizim!

Bizler K11 Konteyner Kent'teki onlarca çocuktan sadece birkaçıyız. Buraya depremden sonra taşındık ve yeni bir hayata ailelerimizle ve arkadaşlarımızla bir arada yaşayarak başladık. Dergimizin bu sayısında önceki evlerimizdeki ve mahallelerimizdeki gündelik yaşamlarımızı düşünerek konteyner kentteki yeni mahallemizi, sevdiğimiz ya da sevmediğimiz şeyleri sizlere anlatmak, kamera ile Konteyner Kent'te kaydettiğimiz ilginç şeyleri sizlere göstermek istedik.

Sevda (12): Burada günlerim eğlenceli geçiyor, mesela arkadaşarımla top oynuyorum. Banklarda oturuyoruz. Sonra toplanıp okula gidiyoruz. Oyunlar oynuyoruz. Kütüphaneye gidip ders çalışıyoruz. Burada yeni tanıştığım arkadaşarımlı çok seviyorum. Konteynerin içerisi biraz sıkıcı oluyor, küçük oluyor birazcık. Eskiden evde mesela her birimizin bir odası vardı. Evimiz biraz genişti, arkadaşlar, misafir gelince içeri geçiyorduk. Daha ferah oluyordu orası. Burası biraz dar. Bazen dışarı çıkmak zorunda kalıyoruz misafir gelince. Eskiden odam geniş olduğu için çantamı rahatça hazırlayabiliyordum. Burada her yer kitap oluyor. Burada sadece iki oda olduğu için farklı odalara gidemiyoruz.

Burada voleybol oynamak çok hoşuma gidiyor. Basketbol oynamayı da seviyorum burada. Buralar hep yıkıldı ve evler yıkılınca çevremiz hep toz oluyor. Konteynerlere girmek zorunda kalıyoruz. Bazı teyzelerin bize parkta kızmasını pek sevmiyorum.

Rana (9): Burada zamanım çok güzel geçiyor. Arkadaşlarım var, bazen ben onları çağırıyorum. Bazen onlar beni çağırıyor. Eğleniyoruz, oyun oynuyoruz. Sabah okula gidiyorum, iki buçukta okuldan çıkıyorum, okuldan geldiğimde ödevlerimi yapıyorum. Sonra oyun oynuyorum. Akşam da evde oturup hikaye okuyorum. Bugün ilk kez ödevimi geç yapacağım. Burada konteynerdaki kişileri seviyorum. İyi ki konteynerları yapmışlar. Yapmasalardı biz depremde olduğumuz için dışarda kalırdık. Depremden önce günlerimiz iyi geçiyordu. Mahalleye çıkıyordum. Kuzenlerim üst katta olduğu için onlarla oynuyordum. Bazen de evden hiç çıkmıyordum. Şimdi tek tük dışarı çıkıyorum. Aynı... Arkadaşlarım biraz daha az ama şimdi yeni bir arkadaşım var, mesela Elif. Akşam burada etkinlik yaptılar, kütüphaneye davul zurna koydular. İlke Abla ve Naim Abi'nin etkinliklerinde de eğleniyoruz. Kamera ile çekimi seviyorum.

Asmin (9): Burda arkadaşlarımla her gün oyunlar oynuyorum. Kütüphaneye gidiyorum. Sonra parka gidiyorum, ip atlıyorum, top oynuyorum. Sınavlarım var, onlara çalışıyorum. Biz depremde önce evdeyken ablamla ben aynı odada kalıyorduk. Mutfakta bile oyun oynuyorduk, arkadaşlarım geliyordu. Herkesin ayrı odaları vardı. Güzeldi yani, oyuncaklarla oynayabiliyorduk. Evde tezgahlar büyüktü. Ama burda küçük. Burda yemek zor yapılıyor. Konteynerda dünya zor.

Konteynerın içinde pek oyun oynayamıyoruz, ama dışarda oyun oynayabiliyoruz ve hiç sıkıcı değil, çok güzel. Konteynerda iki oda var zaten. Ben başka bir odaya geçiyorum, ödevime çalışabiliyorum, kardeşim beni rahatsız etmiyor. Bu beni sevindiriyor. Bir de parkta kimse bizi zorlamıyor, küs durmuyor. Bu beni mutlu ediyor.

Rozerin (12): Konteyner Kent'te kütüphanenin olması çok iyi bir şey. Dersten çıkıp sınavlara çalışabiliyoruz. Kötü şeyler de mesela amcaların bize kızması. Yemek dağıtıyorlar mesela, sıraya giriyoruz, amca diyor "kaynak yapıyorsunuz, en arkaya gidin." Kendilerini büyük görmelerini ve bizi küçümsemelerini hiç sevmiyorum. Bazen kütüphanede etkinlik yapıyorlar, oyunlar geliyor, gençlik grupları geliyor. Konser veriyorlar ara sıra. Bağlama çalıyorlar. Hoşuma gidiyor.

Depremden önce evimiz çok güzeldi. Kendime ait bir odam vardı. Ama konteyner küçük bir yer. Mesela buraya bir misafir geldiğinde hiç iyi olmuyor. Çok küçük bir yer. Evimi özlüyorum. Deprem zamanı evdeydik, çok korktuk. Yakınlarımı kaybettim. Kardeşlerimle benim psikolojimiz bozuldu. En küçük kardeşim 3-4 yaşında. Sürekli diyor ki, "Deprem oluyor anne!" Çok cesaretli bir çocuktü, o da çok korktu. Ben de çok korktum, etkilendim. Burada yeni arkadaşlarım oldu. Mesela Sevda, Azra bir de Zerda geldiğim ilk günden beri benim yanımdalar. Etkinlikler yapıyor bizim için. İp atlatıyorlar, o güzel oluyor. Burada en çok hoşuma giden şeyler voleybol oynamak, ip atlamak, can oynamak, basketbol oynamak.

Damla (11): Depremden önceki hayatımız daha güzeldi. Deprem olduktan sonra hayat değişti. Konteynerda kalıyoruz. Yer çok dar, ama konteyner kentteki insanları da çok seviyorum. Böyle de güzel geçiyor. Konteyner kentte en beğendiğim şey sahne. Parkları da çok seviyorum. Ama bugünlerde parklara biraz tamir gerekiyor. Bazı ağaçlar eğik bükük olduğu için onları sevmemeye başlıyoruz. Kütüphane çok güzel ama biraz dar olduğu için sıkıntı oluyor.

Sudenaz (10): Gün içinde okula gidiyorum. Arkadaşlarımla oyun oynuyorum. Eve gelince derslerimi yapıyorum. 5 dakika dinlendikten sonra kitap okuyorum. Burada en çok oyun oynamayı seviyorum. Parkta can, onbir el ve seksek oynuyoruz. Evler yıkıldığı için Adıyaman biraz kötüleşti. Bir sürü evler yıkıldı. Kalp krizi geçirenler, bayılanlar oldu. Çok şükür bizim ailemize bir şey olmadı. Okulda da deprem oldu. Biz çok korktuk, hepimiz ağladık. Öğretmenler okulu sağlaştırdık dediler ama biz önce inanmadık. Ağlamaya devam ettik. Depremden önce daha çok mahallemizde arkadaşlarımla oynamayı severdim. Hiçbir zaman eve gitmezdik. Şimdi de çok bir şey değişmedi aslında, ama başka bir yerde yaşıyoruz. Evimiz yukarıda 2. Çevre Yolu'ndaydı, ama şimdi Yeni Mahalle'deyiz. Orada daha çok eğleniyordum. Konteyner Kent'teki etkinlikleri beğeniyorum ve seviyorum. Mahallemde park olmasını isterdim. Geldiğimden beri Adıyaman'ı çok seviyorum. Arkadaşlarımı bırakmak istemiyorum. Okulumu da her tarafı da çok seviyorum. Buraya geldiğimde kendimi iyi hissediyorum.

Emine (9): Burada bazı arkadaşlarım olmadığı için onları çağırıp oyun oynuyorum. Onbir el, saklanbaç, yakalamacılık, yerden yüksek, bunları oynuyorum. Oyun oynadığımızda havanın ne zaman karardığını bilmiyoruz. Burada sevmediğim bir şey yok ki... Ben buranın her tarafını seviyorum, mesela kütüphanenin olduğu yer çok güzel bir yer.

Deprem olmadan önce arkadaşlarımla çok güzel oyunlar oynuyordum bizim bahçede. Ama konteyner da güzel. Buradaki etkinlikleri seviyorum. Burada evlere baktığımda binalar kötü görüldüğü için kendimi kötü hissediyorum. İlke Abla ve Naim Abi'nin yaptıkları etkinlikleri ve resim yaptırmalarını seviyorum. Dün geceki etkinlikte sahneye çıkmayı sevdim.

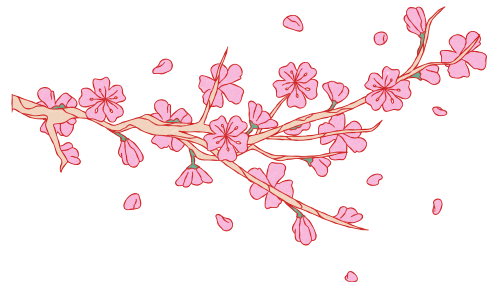

Busenaz (10): Burada bir günüm güzel geçiyor. Arkadaşlarımla vakit geçiriyorum. Ama depremden önceki gibi değilim şu an. Çok arkadaşım yok bu mahallede. Öbür mahalledeki sitede çok arkadaşım vardı. Onlarla parkta oynuyorduk, piknik yapıyorduk. Ben arkadaşlarımla vakit geçirmeyi, resim ve jimnastik yapmayı çok seviyorum. Deprem olduktan sonra, önceki arkadaşlarımla artık görüşemiyoruz. Yılbaşında ev almıştık, orası depremden sonra az hasarlı oldu. Şimdi orada kalıyoruz.

Zerda (11): Burada günüm iyi geçiyor, mesela ders çalışıyorum ve oyunlar oynuyorum. Biraz da evde dinleniyorum. Ne yapabilirim ki başka? Depremden önce günlerim çok iyi geçiyordu. Arkadaşlarımla iyi oynuyorduk. Ama deprem olduktan sonra onlarla hiç oynayamıyoruz. O yüzden ben de çok üzgünüm. Ama bir yandan da burada oynadığım oyunları seviyorum. Konteyner kente geldiğimde de bir sürü arkadaşlarım oldu, çok sevindim. Onlarla arada parka gitmek, dolaşmak da hoşuma gitti. Burada birisinin beni kavgaya çekmesinden nefret ediyorum. Ben bir şey yaparken karşımda gülünmesinden hoşlanmam. Güzel bir mahallem olsun isterdim. Çok fazla beton olmasın isterdim. Çamur ve toprak olmasın, tertemiz bir şehir isterdim.

Yağmur (11): Adıyaman'da en çok gökyüzünü seviyorum. Mesela yağmur yağdığında havanın değişmesi gibi, bunun gibi doğa olayları... Adıyaman'da en çok çiğköfteyi seviyorum. Konteyner kenttekiler mesela suyu, çöpü yerlere atıyorlar. Çöp kutuları var, onlara atabilirler ama yere atıyorlar. Böyle yaptıklarında çevre daha pis olacak.

AltıÜstü Çocuk ve Gençlik Sanat Kolektifi

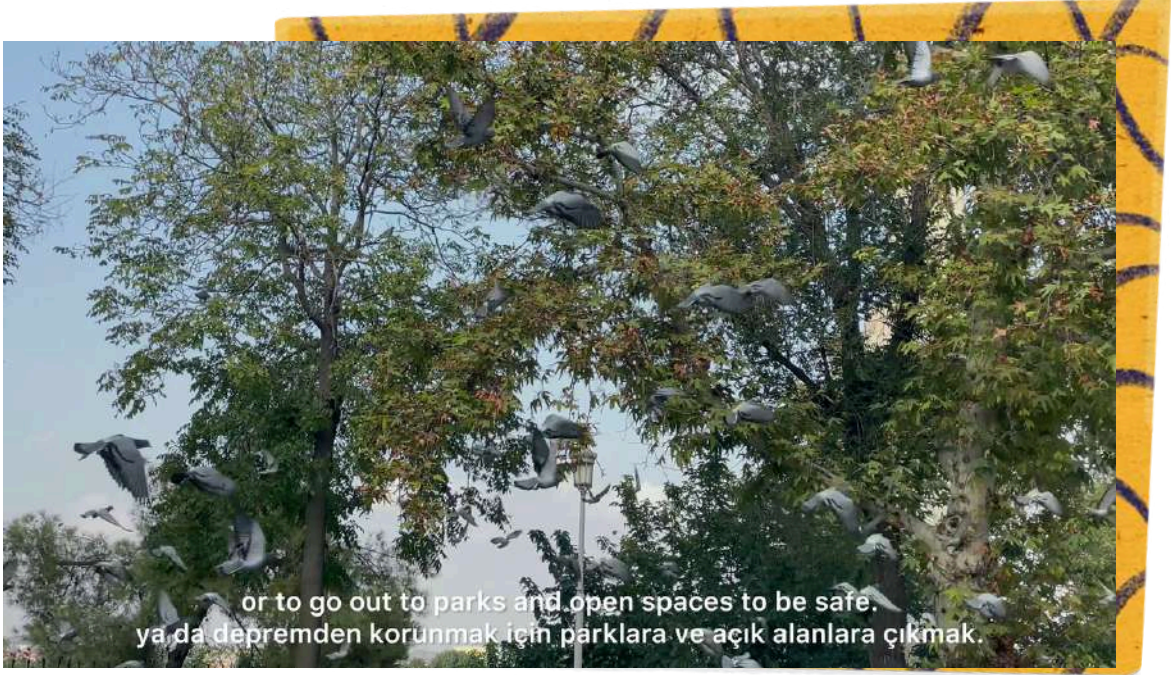
Ziyareti

Gaziantep'te çocuklar ve gençler tarafından kurulan AltıÜstü Çocuk ve Gençlik Sanat Kolektifi, Adıyaman'ı ziyaret etti. Bu ziyaretleri sırasında Kolektif üyelerinden Nülifer (17) ve Seher (17) ile tanıştık. Arkadaşlarımızın 6 Şubat depremlerine dair çektikleri “Himaye” kısa belgesel filmini seyrettik ve üzerine konuştuk.

Nülifer ve Seher, “**Bunu yapamazsınız, çocuksunuz**” diyenlere karşın çocuklar olarak kendi kendilerine belgesel çekme süreçlerini bizimle paylaştılar. 6 Şubat Depremi'ni yaşayan, biri Suriye'de diğeri Antep'te yaşayan iki kadının çocuklarını korumak için nasıl mücadele verdiklerini anlatan bu filmde enkaz görüntüleri görmedik. Nülifer ve Seher ise “**deprem görüntüsünü tekrar sizlere göstermek istemiyoruz, çünkü bu görüntüler çok güzel görüntüler değil... Konu da zaten derin.**” dediler. Konuşan insanların da yalnızca sesleri vardı, yüzleri çekilmemişti. Yani, deprem görüntülerindenise kadınların anlattığı hikâyeyi karıncaları, kuşları, sokakları, parkları ve gökyüzünü çekerek anlatmışlardı. Filmi çok sevdiğimiz için iki kere izledik.

Ateşin çevresindeki karıncaların çekilmesi bizlere ilginç geldi ve bu görüntülerin bizlere neler düşündürdüğünü konuştuk. Aklımıza çalışkanlıkları geldi, bir de karıncaların da depremden bizler gibi etkilendiği... Karıncalar gibi diğer hayvanların ve bitkilerin de insanlar gibi bu depremden etkilendiklerini fark ettik. Onların da kendilerini koruduklarını ve yemek bulmak, ısınmak için beraber hareket ettiklerini filmde de gördük.

Uçan kuşların olduğu, yukarıdaki sahneyi Nülifer şöyle açıkladı; **“Uçan kuşların olduğu sahnedeki kadının sesi ‘Dışarı çıkmak istiyoruz, parklara gitmek istiyoruz’ diyordu ve kuşlar orada bir uçuşuyor, parklara doğru gidiyor. Onu anlatmak istedik. Böyle, insanları göstermeden, hayvanlar veya eşyalar üzerinden anlatmaya çalıştık anlatılanları.”** Diğer görüntüler üzerine de biz düşünüp tartıştık.

AltıÜstü Çocuk ve Gençlik Sanat Kolektifi’nin ikinci filminin ise hazırlık aşamasında olduğunu öğrendik.

Biz Ne Çekmek İsterdik?

Nülifer ve Seher bize “siz ne çekmek isterdiniz, sizin filminiz olsa ne anlatmak isterdiniz?” diye sorduğunda iki fikir aklımıza geldi: Sevdiğimiz bir kitabın veya bir bilim insanının filmini çekmek...

AltıÜstü Çocuk ve Gençlik Sanat Kolektifi ile yapmış olduğumuz söyleşiden bir bölümü sizlerle paylaşıyoruz.

Belinay (8): Ben filmi izlerken çok eğlendim. Yazılar beni biraz duygulandırdı. Onu söylemek istiyorum.

Bahar (11): Siz bu filmi nasıl çektiniz? Onu merak ettim.

Nülifer (17): Şöyle, biz ilk önce mikrofona gittik, konuştuk o kişilerle. Ses kayıtlarını aldık. Sonra çekim yapmaya çıktık. Dedik ki, “Bu sese, anlatılanlara nasıl bir görsel ekleyebiliriz?” Telefonla çekimleri yaptık. Aslında video kamera vesaire kullanılmadı yani. Şehri gezdik. Anlatılanlara yönelik görseller aldık. Görselleri sonra birleştirdik, kurgu denilen şey aslında burda başlıyor. Görselleri birleştiriyorsunuz, sonra ses ekliyorsunuz. Onları birleştiren bir film çıkıyor bir süre sonra. İlerde inşallah siz de o aşamaya gelirsiniz. Gelmek isterseniz tabii.

Emine (9): Peki Arapça konuşan kadını, onun kaldığı yeri, deprem olduysa nasıl çektiniz? Orda bombalar, deprem oluyordu ya...

Seher (17): Biz onu çekmedik. Sadece biz ona telefonla ulaştık. Yapmak istediğimiz şeyi anlattık. Biz Suriye ve Türkiye’de olan depremi anlatmak istiyoruz, sizin de çocuklarınızı koruma çabanızı anlatmak istiyoruz dedik. Ne yaşadığını anlatmasını istedik. Biz de bunu kayda aldık. Telefonda konuştuk yani. Gidip oraya çekmedik.

Aleyna (10): Antep'te deprem oldu mu?

Nülifer: Oldu. Antep'te de deprem yaşandı. Sadece çok fazla ev yıkılmadı merkezde. Ama biz de depremi çok hissettik. Biz de aynı, aylarca evlerimize giremedik. Bizim burada aslında anlatmak istediğimiz şu: İki annenin çocuğunu korumak için nasıl mücadele verdiği. Sizin anneleriniz de sizleri korumak için, sizlere yemek bulmaya çalıştılar. Sizleri güzel, sıcak bir yuvaya kavuşturmaya çalıştılar. Öyledir.

Emine: Mesela dedemgin ve teyzemgin arabası yoktu. Biz de onları arabamıza aldık.

Belinay: Ailelerimiz bizi arabalara koyuyordu. Birkaç elbise getirdiler. Onları giydik ısındık. Korunduk.

Emine: Depremde yer sallandı, karıncalar da hissetti. Onlar da koşuyorlar ya, eşyalarını alıyorlar... Filmi izlerken öyle düşündüm.

Öykü (9): Ben film yapsam böyle hayvanları anlatmak isterim. Ne kadar zorluklar çektiğini anlatmak isterim, "Saz Kedisi" adında bir kitap okudum. Ondandır çok etkilendim.

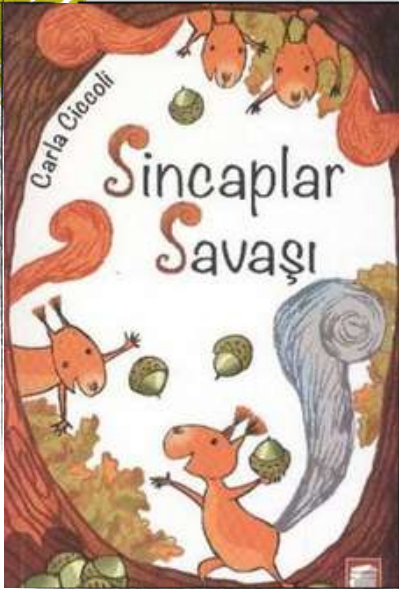
Seher: Mesela herkes okuduğu kitaplardan bir şeyler anlatıyor. Belki bunları bir araya getirebilirsiniz ve bunlardan bir şeyler çekebilirsiniz.

Kitap Köşesi

Beğendiğimiz, hoşumuza giden kitapları sizlerle paylaştık. Sizler de hoşunuza giden kitapları bizlerle paylaşırsanız çok seviniriz.

Sincaplar Savaşı

Yazar: Carla Ciccoli

Yayınevi: Final Kültür Sanat Yayınları

Yayın Tarihi: 2013

Bu kitap, farklılıkların aslında zenginlik anlamına geldiğini anlatıyor. Ben de farklılıklara saygılı olunmasını istediğim için bu kitabı öneriyorum.

Yağmur (11)

Türkiye Çocukları 1 (10 kitap)

Yazar: Şenol Yanık

Yayınevi: Kaliteli Eğitim Yayınları

Yayın Tarihi: 2020

Bu seti çok seviyorum çünkü her zaman kitabın sonunda ders çıkarıyorlar. O şehirle ilgili bilgiler veriyorlar. Hem de insanı mutlu ediyor.

İçindeki kitaplar; Edirne'li Mustafa, Antalya'lı Yiğit, Trabzonlu Temel, Hakkari'li Yılmaz, Sinop'lu Aysel, Nevşehirli Eren, Ankara'lı İlke, Diyarbakırlı Kardelen, İzmirli Üçüzler, Erzurumlu Zeynep.

Damla(11)

Şaşırtıcı Bilgiler

Bilimsel bilgilerin yanında bizi şaşırtan bilgileri de sizinle paylaşmak istedik. Hayatın şaşırtıcı bilgilerini de dergimize ekledik.

Hazırlayan: Zeynep (12), İklim (12)

Bunları Biliyor Musunuz?

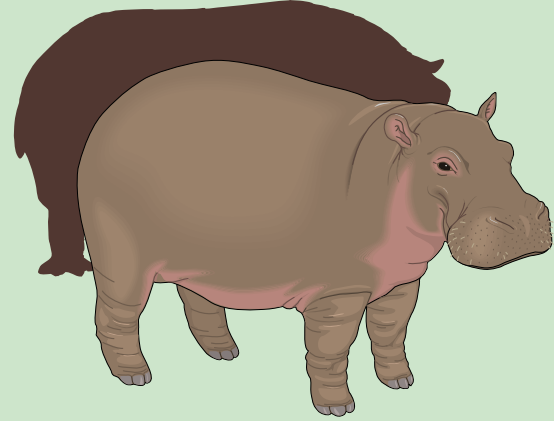

Baykuş

Gözleri sabit olan ve bu nedenden dolayı etrafı görebilmek için kafalarını çevirmeleri gereken baykuşlar, gelişmiş görme kabiliyetine sahiptir. Avlarını metrelerce öteden görebilen canlılar, yakın mesafedeki nesnelere ve canlıları ise bulanık görür. Baykuşlar ile ilgili çok enteresan bilgiler bulunuyor. Bunlardan bir tanesi de baykuşların mavi rengi görebilen tek kuş türü olduğudur.

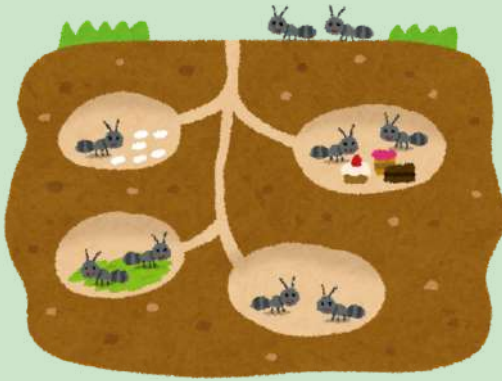
Su Aygırı

Şaşırtıcı bir şekilde, yaşamlarının çoğunu suda geçiren bu canlılar aslında yüzemez. Derin sularda batmalarını sağlayan kemik yoğunluğuna sahiptirler. Ancak sığ nehirlerde ve göllerde, yürümek, koşmak veya zıplamak için mükemmellerdir. Su aygırları, su altında oldukça çeviklerdir.

Karınca

Marangoz karınca türlerinin bazıları kendilerini savunmanın son adımı olarak patlayabilirler. Karıncalar öldükleri zaman kimyasal salgırlar. Bu kimyasal öldüklerini diğer karıncalara haber veren sinyaldir. Haberi alan karıncalar ise ölen karıncayı gömerler.

Ses

Ses maddelerin titreşimi sonucu oluşur. Ses bir enerji kaynağıdır ve ısı yayar. Bir ateşi sesin önüne koyduğunuzda ateş söner. Çünkü ses enerji kaynağıdır. Ses 17 metre sonra yankı oluşturur. Yani, sesle madde arasında 17 metre olması gerekir. Zaten ses maddesel ortamda yayılır. Uzayda sesin duyulmaması buna örnektir.

Gökkuşuğu

Gökkuşuğu yağmurdan sonra veya yağmur esnasında su damlacıklarının yansımasıyla birlikte oluşturduğu renktir. Asla gökkuşuğunun altından geçemezsiniz. Siz gittikçe o da gider gibi olur.

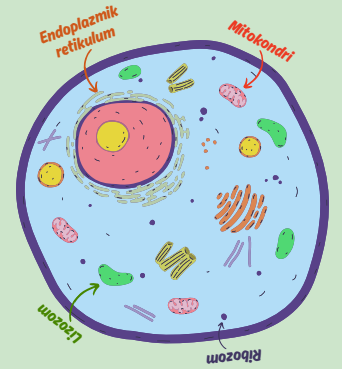
İnsan Vücudu ve Hücre

İnsan vücudu binlerce hücreden oluşur. Bu hücrelerin her birinde bulunan birçok organel vardır.

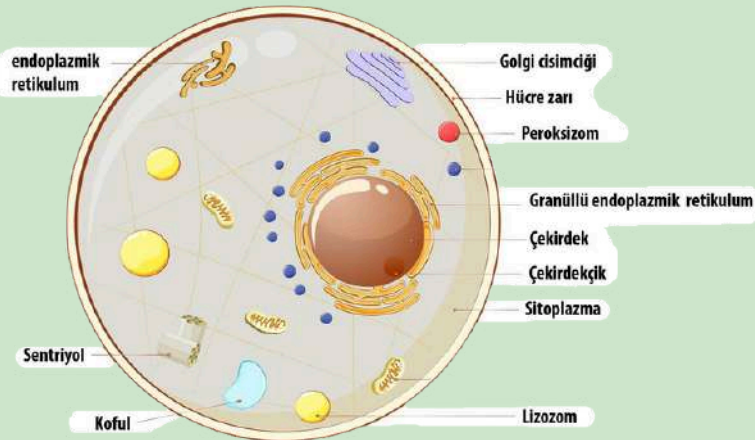
Bazı organeller ve görevleri:

Koful: Depo kofulu su ve besin depolar.

Ribozom: Protein üretir.

Hayvan Hücresinde Başka Hangi Organeller Var?

Mitokondri: Enerji sentezler. Hücrelerin işleyişi için gerekli olan ATP'yi üretir. Enerji için her saniye ATP üretilmesi gereklidir.

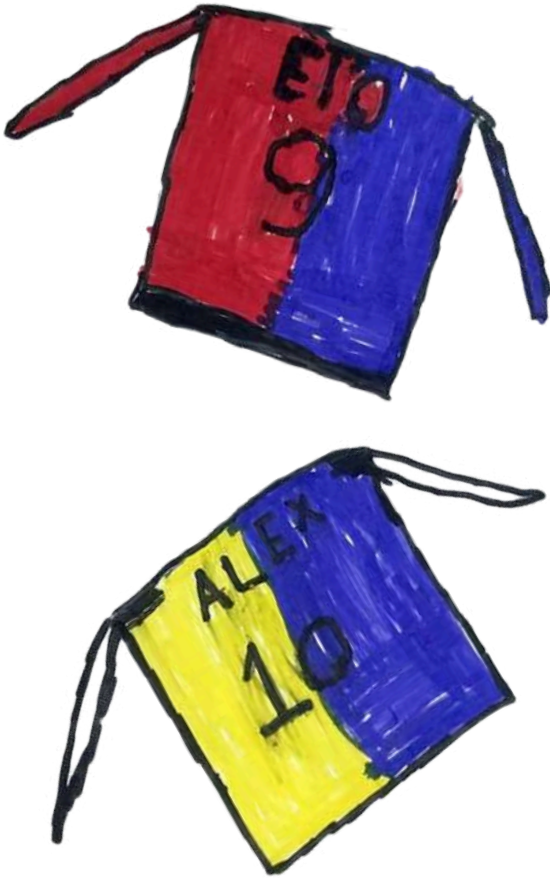
Endoplazmik Retikulum: Hücrede taşıma görevini üstlenir. Tıpkı kargolar gibidirler.

Lizozom: Hücre içi sindirim yapar.

Bizden Hikayeler Siirler Resimler

Atölyelerimizden Hikayeler

Dergimizin 2. ve 3. sayısı olan bu sayıda yer alan hikayelerimizi bir hikaye oyunu ile ürettik. Bu hikaye atölyesinde farklı karakter isimleri, farklı mekanlar ve karakterlerimizin başlarına gelen farklı sorunlar bulduk, hep beraber listeledik. Hikayemizde geçen süreyi veya değişen zaman için de hepimiz farklı öneriler getirdik ve listeye ekledik. Aşağıdaki hikayelerde geçen isimler, yerler, zamanlar ve sorunlar şans eseri karşımıza çıktı. Biz de yeni hikayeler üretmek için kullandık. Bazı hikayelerde Adıyaman'dan tanıdık yerlerle de karşılaşabilirsiniz. Umarız beğenirsiniz.

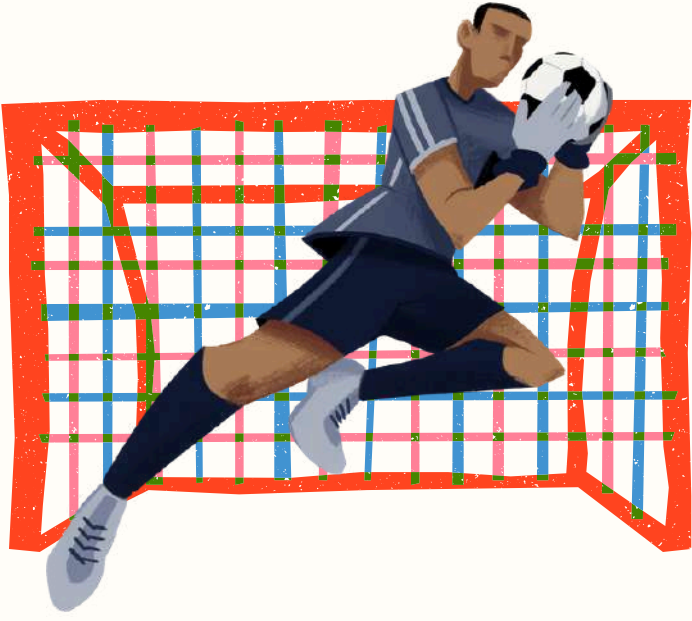

Adıyaman Kariyer Sezonu

Adıyaman Spor ilk önce Eto'o ve Alex de Souza transferlerini yaptıktan sonra ilk maçına çıktı. Rakipleri Adana Spor. Ve hakem düdüğü çaldı. Maç başladı. Adana Spor dakika 30'da durumu 2-0 yaptı. Sonra da Mehmet Akbulut kendi kalesine gol attı ve skor 3-0 oldu. İlk yarı bitti. Adıyaman Spor soyunma odasına üzgün gitti. 2. yarı Adıyaman Spor yeni transferlerini oyuna koydu. Ve Alex ile Eto'o girer girmez maçı çevirdiler. Skor 4-3 oldu. Adıyaman Spor maçı kazandı.

Berat (13)

Milan Efsanesi'nin Kariyeri

Milan, bir futbol takımı olarak, dünya yıldızlarını takımına almayı başarır ve bir kaleciyi takımına alır. İlk önce Milan, bu kişinin kötü bir kaleci olduğunu düşünür. Bu nedenle, bu efsane oyuncu ilk maç kadro dışı kalır. Ondan sonra, çıktığı ilk maçta takımının yıldızı olmayı başarır. Efsane, Milan'ın en iyi, hatta dünyanın en iyi kalecisi olmayı başarır. Bu efsanenin ismi "Dida"dır.

Muhammet (12)

Seçememek

Ronaldo her gün saat 12'de yürüyüşe çıkarmış. Her zamanki gibi saat 12'de yürüyüşe çıkmış ki o da ne? Karşısına Icardi çıkmış. Hemen tartışmaya başlamışlar. İki de birbirlerine "ben senden daha iyi oynuyorum," diyormuş. Hemen Adıyaman Spor'a gitmişler. Adıyaman Spor'daki kişilere gitmişler ve oradakilere "ben mi, ben mi," diye sorular sormuşlar. Oylar eşit gelmiş. Nemrut Dağı'ndaki turistlere sormuşlar. Yine oylar eşit gelmiş. Icardi ile Ronaldo anlamışlar ki herkes onları eşit seviyormüş. Birbirlerinden özür dileyip kanka olmuşlar.

Damla (11)

Zeytin'in Hayatı

Zeytin 10 yaşında küçük bir kızmış. Zeytin'in çok sevdiği arkadaşı Kiraz da 14 yaşında, büyük bir kızmış. Sevdiği şey de ip atlamakmış. O kadar çok severmiş ki ip atlamayı, sabah akşam demeden hep ip atlarmış. Zeytin'in en sevdiği şey ise bol bol basketbol oynamakmış. Bir gün, bu iki arkadaş sevinçle oyun oynarken o anda Zeytin'in karşısına tanımadığı bir çocuk gelmiş. Zeytin, çocuğun üzgün bir suratı olduğunu görmüş. Hemen dayanamayıp çocuğun yanına gitmiş ve "Ne oldu? Gel birlikte oynayalım" diye sormuş. Çocuk da "benim hiç arkadaşım yok," diye cevap vermiş. Zeytin, "gel, bizimle oynamak ister misin?" diye sormuş. Kiraz, "hayır, o bizimle oynayamaz," deyince çocuk da çok üzülmüş. Zeytin de Kiraz'a demiş ki, "biraz fazla kırıncı söylemiş olabilir misin?" Zeytin gerçekten de çok üzülmüş. Kiraz da evine gitmiş ve hikâyenin sonuna gelinmiş.

Zerda (11)

İş Başa Düştü

Küçük mü küçük bir köyde ikiz kardeşler yaşarmış. İkiz kardeşlerden birinin adı Güneş iken diğerinin adı ise Kirazmış. Güneş ve Kiraz gece yarısına kadar ders çalışmışlar. Dünden beri hala yorgunlarmış. Kiraz, "oyun oynayalım, yorgunluğumuz dağılsın," deyince Güneş koşa koşa saymaya başlamış. Kiraz ise düşünmüş düşünmüş ve bulmuş. Ağaç evin içindeki dolaba saklanmış. Sonra saklambaçtan çok yorulmuşlar ve su içmeye gitmişler. Ama suyu açar açmaz sular kesilmiş. Usta gelmiş, tamir edip gitmiş. Sonra onlar da uyumuşlar ve mutlu son...

Zerda (11)

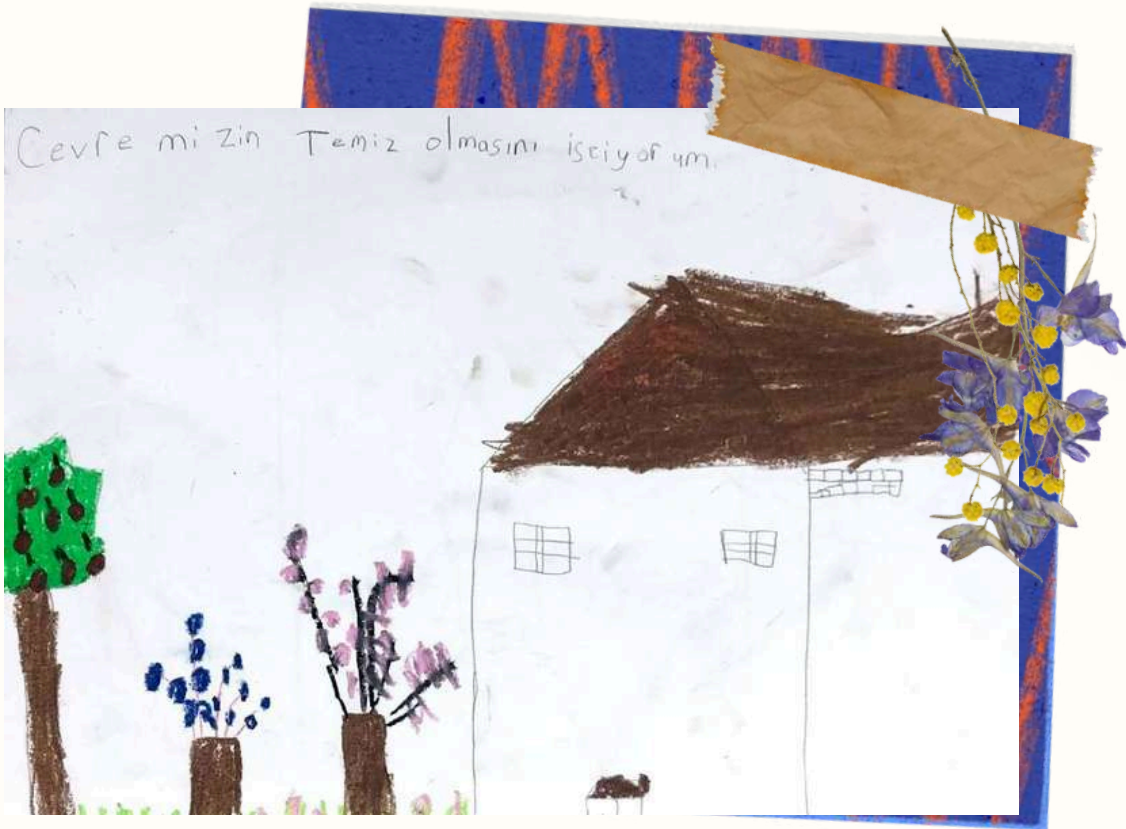
Şiir ve Resim Köşesi

Dünya Şiiri

Ne güzel Dünya.
Gökyüzü masmavi,
Güneşler sapsarı.
Güneş hep yüzüme
Işıltıyla parlıyor.
Çocuklar yemyeşil çimenlerde
Oyunlar oynuyor.
Hayvanlar mutlulukla yürüyor.
İnsanlar kahkahalarla gülüyor.
Ah renkli Dünya'm,
Ne kadar güzelsin!

Öykü (9)

Bilmeceler ve Tekerlemeler

Bilmeceler

- 1) Türkiye'nin birinci şehri hangisidir?
- 2) Pazara gittim bir tane, eve vardım bin tane.
- 3) Altından süt içerim, üstünden yün biçerim.
- 4) Bir çakal bir çakala ne demiş?
- 5) Saat niçin tehlikelidir?
- 6) Tavuk ayda kaç yumurta yumurtlar?
- 7) Dünyada insanların geçmişten bugüne kullanıldığı aydınlatma araçları nelerdir?

Tekerlemeler

Aşağıdaki tekerlemeleri hızlı söyleyebilir misin?

- Dal sarkar kartal kalkar, kartal kalkar dal sarkar.
- Şu köşe yaz köşesi, bu köşe kış köşesi, ortada su şişesi.
- Şu odayı badanalamalı mı yoksa badanalamamalı mı?

Cevaplar

- 1: Van.
- 2: Nar.
- 3: Koyun.
- 4: Hoşca kal.
- 5: Akrebi olduğu için.
- 6: Tavuk Ay'da yumurtlamaz.
- 7: Ateş-Meşale-Kandil-Mum-Gaz Lambası-Ampul-Florasarı

Hayat Bilgimiz dergimizin üçüncü sayısında sizlere Adıyaman'da katıldığımız turnuvaları anlattık. Hangi sporları yaptığımızı, oyunları oynadığımızı ve bu oyunların kuralları ile katıldığımız turnuvalara dair deneyimlerimizi sizler için yazdık.

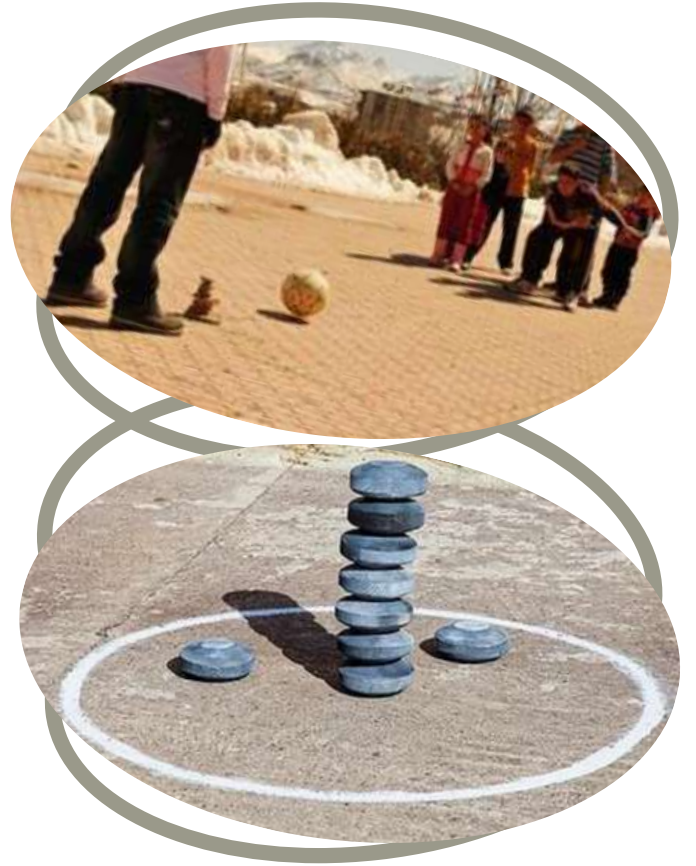
7 Kiremit Turnuvasına Katıldık

7 Kiremit Oyunu Nedir?

Tombik oyunu, beden ve spor aktivitelerinde oynanan anonim çocuk oyunudur. Yöreye göre dokuz veya yedi kiremit, dalye, dombili, mamuş, tombik şeklinde de bilinmektedir. Ortak nokta, tüm oyunlarda taşların üst üste dizilmesidir. Oyunda iki takım vardır; ebe olan ve atıcı takım. Taşlar üst üste dizilip çevrelerine bir daire çizilir. İlk takım belli bir uzaklıktan taşları devirmek için topu atar. Deviremezlerse sıra diğer takıma geçer. Eğer takım taşları devirmeyi başarmışsa hemen yeniden dizmeye çalışır. Bu sırada da diğer takım onları topla vurmaya çalışır. Vurulmadan taşları dizebilen takım kazanır.

Süreç

Öğretmenimiz sınıfımıza 7 Kiremit turnuvalarına katılacağımızı söyledi. Beden eğitimi derslerinde 7 Kiremit'in nasıl oynandığını öğrendik. Sınıfımızdan en iyi oynayan 2 kişi seçildi. O 2 kişi ise ben ve ikizimdik. Çok iyi oynuyorduk. Diğer dördüncü sınıflardan da 2 kişi seçildi. Toplamda 10 kişi olduk. Turnuva günü geldi çattı. Gençlik Merkezi'ne gidecektik. Merkez'e ilk vardığımızda 3 kişiydik. Sonradan çoğaldık ve 7 kişi olduk. Karşı takım ise 12 kişiydi. Haksızlık yapmışlardı, o yüzden maçta yenildik.

Damla ve Yağmur (11)

Can Oyunu Turnuvasına Katıldık

Okulda üçüncü sınıflar arasında bir can turnuvası yaptık. İlk önce okulca (okuldaki sınıflar arasında), sonrasında ise başka bir okulla maç yaptık. Kendi okulumuzda sınıfımız 1. oldu. Yeni Mahalle İlkokulu bizim okulumuzdu. Rakibimiz ise Hürriyet İlkokulu'ydü, gerçekten çok iyi oynadılar. Onları çok tebrik ediyorum. Bizim sınıf bir sayı aldı fakat onlar iki sayı alarak bizi mağlup ettiler. Çok üzülmüştük. Bir yandan da çok sevinçliydik çünkü önemli olan eğlenmek sonuçta.

Turnuvada, bizim maçımızdan önce beş sınıf maç yaptı. Onları beklerken canımız gerçekten de çok sıkılıyordu. Hepsini teker teker izledik. Kazanan kişi kim olacak diye çok meraklıydık. Sınıfa geri döndüğümüzde kaybettik diye birazcık üzgün bir şekilde geldik. Bu konu hakkında birazcık öğretmenimizle konuştuk. Bizi tebrik etti. Eğer bu maçı kazansaydık Adıyaman'da da birinci olacaktık ve Türkiye maçına da gidecektik. Fakat, demek ki o kadar da iyi oynamıyormuşuz, ya da biz iyiyiz bizden de iyileri de varmış. Ama biz de gerçekten iyiydik.

Adar (10)

“Küçük Prens” Masalı’ndan Bir Pasaj

Yazar: Antoine de Saint-Exupéry

(...) İnce ses, "Lütfen," diyordu. "Bana bir koyun çizin!"

"Ne?.."

"Bir koyun çizin!"

Yattığım yerden ayağa fırladım. Beynimden vurulmuş gibiydim. Gözlerimi açıp açıp kapadım. Çevreme baktım. Küçücük, olağandışı biri ciddi bakışlarla beni süzüyordu. Sonradan resmini yapmaya çalıştım, ama kendisi resminden çok daha sevimli tabii. Ama bu benim suçum değil. Daha altı yaşındayken büyükler resim yapma konusunda hevesimi kırdıklarından, boa yılanının dıştan ve içten görünümüleri dışında başka bir şey çizmeyi öğrenemedim. Şaşkın şaşkın, karşımda duran bu kişiye bakıyordum. En yakın yerleşim merkezinden tam bin kilometre uzakta olduğumu söylemiştim. Ama bu küçük kişinin hiç de çölde kaybolmuş, yorgunluktan, açlık ya da susuzluktan perişan olmuş veya korkmuş bir görünüşü yoktu. Kendimi toplayıp konuşmaya çalıştım: "Ama sen... Sen burada ne arıyorsun?"

Alçak bir sesle, çok önemli bir şey söylüyormuşçasına yineledi: "Lütfen... Bir koyun çizin bana..."

Kafanız allak bullak olunca söyleneni yapmamazlık edemiyorsunuz. Size saçma ya da gülünç gelebilir, ama en yakın yerleşim merkezinden bin kilometre uzakta ölüm tehlikesiyle yüz yüze bir halde oluşuma bakmaksızın cebimden dolmakalemimle bir kâğıt çıkardım. Ama birden aklıma yıllarımı coğrafyaya, tarihe, aritmetik ve dilbilgisine verdiğim geldi. Resim yapmayı bilmiyordum ki. Biraz üzülerek bunu söyledim, "Ne olacak canım," dedi küçük çocuk. "Bir koyun çiziverin işte..."

Daha önce hiç koyun çizmemiştim. Bu nedenle ona koyun yerine, çizmeyi becerebildiğim iki resimden birincisini çizdim. Şu, boa yılanının dıştan görünüşünü.

Resmi gösterince çocuğun söyledikleri beni çok şaşırttı:

"Hayır, hayır! Fili yutmuş olan boa yılanının resmini istemiyorum ben. Boa yılanı çok tehlikeli, fil ise çok büyük.

Benim yaşadığım yerde öyle küçüktür ki her şey. Bütün istediğim bir koyun. Bir koyun çizin bana."

Sonunda bir koyun resmi yaptım. Dikkatle inceledi. Sonra da, "Hayır,"

dedi. "Bu koyun çok zayıf, hasta gibi. Başka bir koyun çizin." Başka bir

koyun çizdim. Bu kez tatlı ve hoşgörülü bir gülümsemeyle, "Siz de

görüyorsunuz ki," dedi. "Koyun değil bu, koç. Boynuzları var

baksamza."

Bir koyun daha çizdim. O da ötekiler gibi beğenilmedi. "Bu da çok

yaşlı," dedi. "Uzun bir süre yaşayacak bir koyun istiyorum ben."

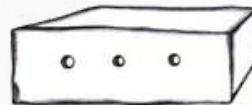
Ama artık sabır filan kalmamıştı bende, çünkü motoru bir an önce sökmek istiyordum.

Bu yüzden de aşağıdaki resmi çizip bir de açıklama yaptım: "Bu senin koyununun kutusu. Koyun kutunun içinde."

Genç eleştirmenimin yüzü aydınlanıverdi birden. "Evet!" dedi. "Tam istediğim gibi oldu işte. Sizce bu koyun çok ot ister mi?"

"Niye sordun?"

"Çünkü yaşadığım yerde her şey öyle küçük ki..."

"Canım artık bir koyun için biraz ot bulunur herhalde. Hem sana çizdiğim koyun çok küçük zaten."

Resme bakarak boynunu büktü. "Bana pek küçük gibi gelmedi. Hey! Bak sen şuna, uyudu."

İşte küçük prensle ilk tanışmam böyle oldu (...)